

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către patea vătămată Ghimp Evghenii, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Bagrințev Alexandr Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din mun. Xxxxx, domiciliat în
or. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 27.02.2019 – 14.06.2019;

2. instanța de apel: 15.08.2019 – 22.10.2019;

3. instanța de recurs: 06.02.2020 – 20.05.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 14 iunie 2019, BAGRINȚEV Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal și în baza acestei legi cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost numită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șasezeci) ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În privința lui BAGRINȚEV Alexandr a fost aplicată măsura preventivă - angajamentul de a nu părăsi țara până la intrarea sentinței în vigoare.

Solicitarea acuzatorului de stat a fost admisă și s-a încasat de la BAGRINȚEV Alexandr în beneficiul statului suma de 320,00 (trei sute douăzeci) lei ce constituie cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 201902D0244 din 05.02.2019.

Acțiunea civilă înaintată de Ghimp Evghenii a fost admisă parțial și s-a încasat de la BAGRINȚEV Alexandr în beneficiul lui Ghimp Evghenii, parțial suma prejudiciul material în mărime de 3922,91 (trei mii nouă sute douăzeci și doi lei și 91 bani) lei, cheltuieli

suportate pentru procurarea preparatelor medicamentoase, în rest prejudiciul material neîncasat până la suma de 100 000,00 lei ce constituie suma de 96 078,09 lei, s-a respins ca neîntemeiat.

De la BAGRIŢEV Alexandr s-a încasat în beneficiul lui Ghimp Evghenii, parțial suma prejudiciului moral în mărime de 15 000,00 (cincisprezece mii) lei, în rest prejudiciul moral neîncasat până la suma de 100 000,00 lei, ce constituie suma de 85 000,00 lei, s-a respins ca neîntemeiat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul BAGRIŢEV Alexandr la data de 26.12.2018 aproximativ orele 18:50, conducând automobilul de model „Volkswagen Transporter” cu n/î xxxxx, cu permisul de conducere de categoria B, valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l ghida, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt constatat prin certificatul „Drager” nr. 6810 din 26.12.2018, conform căruia s-a stabilit că în momentul producerii accidentului rutier ultimul avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,44 mg/l în timp ce se deplasa pe traseul R6, din direcția or. Vadul lui Vodă spre s. Budești, în preajma km 2,33 protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecinței acestora, n-a ținut cont permanent de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, fapt prin care a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 și anume prevederile pct. 3, în conformitate cu care „participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente”, prevederile pct. 10 (I) lit. b), în conformitate cu care „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, prevederile pct. 14 lit. a) în conformitate cu care „conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, prevederile pct. 45 (1) lit. a), b) și d) și 2) al aceluiași punct, potrivit cărora „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită,

ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în Conducere care i-ar permite să prevadă situații periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limită vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului rutier”, prevederile pct. 46 lit. a) al RCR, conform căruia „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța...”, prevederile art. 22 alin. (4) lit. b) și art. 23 alin. (3) lit. a) Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia „participanții la trafic rutier sânt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private, conducătorul de autovehicul este obligat să cunoscă și să respecte Regulamentul circulației rutiere” și ca urmare, a tamponat biciclistul Ghimp Evghenii, care se deplasa regulamentar pe acostamentul itinerarului sus menționat, pe partea dreaptă relativ deplasării mijlocului de transport.

Cauza în instanța de fond a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată Ghimp Evghenii, prin care a solicitat casarea sentinței, în partea ce ține de tipul și mărimea pedepsei, dat fiind una prea blândă pentru cele săvârșite fiind instituită o pedeapsă privativă de libertate reală sub formă de închisoare, precum și admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea de la inculpat în interesul meu, prejudiciul moral de 100 000 lei și material în mărime de 100 000 lei

3.1. În motivarea cererii de apel, partea vătămată Ghimp Evghenii, a invocat următoarele:

- dispunând încasarea prejudiciului moral în valoare de 15 000 MDL, instanța de judecată practic și-a bătut joc atât de starea sănătății a părții vătămate care a fost afectată pe viață de către inculpatul care neglijând, atât Regulamentul circulației rutiere, cât și bunul simț urcându-se la valon în stare de ebrietate. Anume în 15 000 MDL a apreciat instanța scârba părții vătămate cât și a părinților părții vătămate, care au rămas îndurerați și cu inima frântă din cauza problemelor de sănătate ale cet. Ghimp Evghenii. Practic instanța a ignorat faptul că cet. Ghimp Evgheni, până la producerea impactului rutier activa în calitate de paznic la SC „Costimax” SRL din localitatea Budești, însă pe parcursul concediului medical, acestuia salariul s-a redus considerabil și riscă a fi demis din funcția deținută

pentru neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu în mod corespunzător din cauza problemelor de sănătate pe care le are survenite urmare a impactului rutier;

- nu este clar din ce considerente instanța deținând tot pachetul de probe cu legitima cheltuielilor ce au format prejudiciul material a admis parțial doar suma în mărime de 3922,91 lei, neluând în calcul că pe parcursul timpului de la producerea accidentului rutier, Ghimp Evgheni a suportat mai multe cheltuieli legate de tratamentul medical (procurarea medicamentelor, efectuarea tratamentului, cheltuieli legate de deplasare, cheltuieli legate de alimentația corespunzătoare tratamentului administrat). Mai mult decât atât acestuia i-a fost deteriorată bicicleta și hainele în timpul impactului rutier. Or, pe parcursul procesului de judecată permanent a fost invocat faptul că cet. Ghimp Evgheni are dureri insuportabile de cap și scăpări de memorie. Adică nu este de ajuns că a pățimit, că a fost tratat cu batjocoră de instanță la soluționarea chestiunii cu paguba morală dar a hotărât să fie umilit și la încasarea prejudiciului material. Instanța de judecată a avut tot pachetul de acte necesare pentru a soluționa acțiunea civilă în partea ce ține de prejudiciul material. Or, respingând acțiunea civilă în partea prejudiciului material a considerat că instanța l-a lezat în cel mai grav mod în dreptul la un proces echitabil adică drept prevăzut în art. 6 CțEDO;

- faptul că pentru o infracțiune comisă de către o persoană în stare de ebrietate care a determinat provocarea prejudiciului mediu a sănătății unei alte persoane a fost aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate instanța a fost subiectivă și superficială, dar această pedeapsă deloc nu corespunde echitabilității celor săvârșite precum nu răspunde scopului și misiunii pedepsei penale conform căreia pedeapsa fiecărui condamnat trebuie să corespundă celor săvârșite și consecințelor acțiunilor sale prejudiciabile, fapt ce nu s-a întâmplat în cauza de față. În acest aspect instanța a admis vădit încălcarea articolului 6 din CțEDO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, a fost admis apelul declarat de către partea vătămată Ghimp Evghenii, sentința casată parțial, în latura civilă, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A fost admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea de la BAGRINȚEV Alexandr în beneficiul lui Ghimp Evghenii dauna morală în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei.

A fost admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea de la BAGRINȚEV Alexandr în beneficiul lui Ghimp Evghenii dauna materială, cheltuielile pentru medicamente în sumă de 3922,91 lei, iar în rest, acțiunea civilă se admite în principiu, lăsând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, în partea penală, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (2) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, inculpatul BAGRINȚEV Alexandr, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a conchis că față de BAGRINȚEV Alexandr corect a fost aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șasezeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport or, această pedeapsă este proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale.

Privitor la încasarea daunei materiale invocate de partea vătămată Ghimp Evghenii, instanța de apel a constatat că, de către partea vătămată au fost prezentate probe incontestabile privitor la prejudiciul material suportat, în sumă de doar 3922,91 (trei mii nouă sute douăzeci și doi lei și 91 bani) lei RM suportate pentru procurarea preparatelor medicamentoase (f.d. 210, 211), însă nu au fost prezentate careva probe incontestabile pentru stabilirea prejudiciului material în mărime de 96 078,09 lei, și aceasta nu este posibil de constatat fără a amâna judecarea cauzei, și astfel, reieșind din prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat de a admite în principiu, pretenția în ce privește încasarea prejudiciului material în mărime de 96 078,09 lei, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, deoarece partea vătămată Ghimp Evghenii nu a prezentat raționamentele și calculele din care a reieșit.

Astfel, instanța de apel a considerat nefondată sentința atacată, privind încasarea sumei de doar 15 000 (cincisprezece mii) lei de instanța de fond, cu titlu de despăgubiri morale și a conchis că este insuficientă pentru a-i oferi o reparare a suferințelor morale

suportate de către partea vătămată, or, incontestabil Ghimp Evghenii a avut mari suferințe, dureri fizice, retrăiri sufletești în urma prejudiciului cauzat în privința sa de către inculpat prin infracțiune.

De aceea, instanța de apel a considerat necesar de a încasa suma prejudiciului moral în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei, din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Ghimp Evghenii, ținând cont de practica CțEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral, cât și de prevederile art. art. 2036, 2037 Cod Civil.

În speță, dauna morală se exprimă prin faptul că Ghimp Evghenii a suportat mari suferințe morale în urma prejudiciului cauzat prin infracțiune de către inculpatul BAGRINȚEV Alexandr, a avut suferințe morale or, ca urmare a acțiunilor ilegale ale inculpatului, părții vătămate Ghimp Evghenii i-au fost cauzate vătămări corporale manifestate prin „fractura complexului orbito-zigomatic maxilar pe stânga cu deplasare, fractura oaselor metacarpiene”, fundu-i, astfel, cauzate suferine fizice și psihice și astfel, suma de 15 000 lei, încasată de prima instanță ca reparație a daunei morale este prea mică în comparație cu dauna morală suportată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată Ghimp Evghenii, prin care, indicând temeiul prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea ce ține de tipul și mărimea pedepsei, precum și admiterea integrală a acțiunii civile.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au respectat regulile privind individualizarea pedepsei inculpatului Bagrințev Alexandr, întru atingerea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea celui vinovat, precum și prevenirea comiterii atât de către el, cât și de către alte persoane a unor fapte penale similare, instanța de apel urma să admită cerințele procurorului formulate în cadrul ședinței de apel, considerând necesar de a înăspri pedeapsa penală pentru inculpat, adică modificarea pedepsei cu executare reală sub formă de închisoare, devreme ce inculpatul a mai avut abateri și probleme cu justiția penală anterior, lipsa de conștientizare rezultă inclusiv din comportamentul social-periculos al inculpatului;

- la fel nu este clar din ce considerente acuzatorul de stat în cadrul ședinței în instanța de fond a solicitat o pedeapsă sub formă de amendă, instanța a stabilit o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, însă acuzatorul nu a contestat sentința cu apel, considerând-o legală și întemeiată dar în cadrul ședinței din apel a solicitat o pedeapsă sub formă reală de închisoare pentru inculpat. Instanța de apel în general a ignorat acest fapt

neexpunându-se asupra acestor motive, prin urmare persistă o mare bănuială la individualizarea pedepsei inculpatului. Astfel, consideră că instanța de fond cât și cea de apel aveau ca scop din start aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului. Este necesar de a sublinia și faptul cum este posibil ca doi acuzatori de stat să solicite pedepse diferite inculpatului. Or, la această bănuială am ajuns inclusiv reieșind și din faptul că proprietarul acestui mijloc de transport care se afla în mașină la momentul tamponării biciclistului, a fost recunoscut în calitate de martor, or acestuia, până în prezent nu i s-a formulat o învinuire referitor la faptul transmiterii mijlocului de transport unei persoane aflate în stare de ebrietate (art. 264¹ alin. (2) Cod penal);

- după comiterea accidentului rutier cu scopul de a evita răspunderea pentru faptele comise, Bagrințev Alexandr a părăsit locul accidentului rutier, nici nu a încercat macar să acorde ajutor, practic lăsând victima într-o baltă de sânge, fiind mult mai târziu stopat de către agenții de circulație, a opus rezistență acestora, fiind solicitat la fața locului mai multe echipaje de poliție, ultimului fiindu-i aplicate mijloacele speciale cătușele a fost reținut. Acest comportament denotă faptul unei obrăznicii absolute și lipsă de respect față de buchia legii, or trecutul criminal al acestuia pe deplin caracterizează cele comise și nu este rațional de a i se aplica o pedeapsă nonprivativă de libertate, atât instanța de fond, cât și cea de apel nu a luat în considerație personalitatea vinovatului, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea acesteia;

- faptul că pentru o infracțiune comisă de către o persoană în stare de ebrietate care a determinat provocarea prejudiciului mediu a sănătății unei alte persoane a fost aplicată o pedeapsă non privativă de libertate instanța a fost subiectivă și superficială, dar această pedeapsă deloc nu corespunde echitabilității celor săvârșite precum nu răspunde scopului și misiunii pedepsei penale conform căreia pedeapsa fiecărui condamnat trebuie să corespundă celor săvârșite și consecințelor acțiunilor sale prejudiciabile, fapt ce nu s-a întâmplat în cauza de față. Consideră că în acest aspect instanța a admis vădit încălcarea articolului 6 din CEDO;

- cu privire la latura civilă instanța de apel a ignorat faptul că cet. Ghimp Evgheni, până la producerea impactului rutier activa în calitate de paznic la SC „Costimax” SRL din localitatea Budești, însă pe parcursul concediului medical, acestuia salariul s-a redus considerabil și riscă a fi demis din funcția deținută pentru neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu în mod corespunzător din cauza problemelor de sănătate pe care le are survenite urmare a impactului rutier.

Oare poate să acopere 50 000 MDL aceste suferințe morale și fizice determinate prin dureri insuportabile ale capului, scăpări de memorie, probleme de vorbire, practic mâna stingă nu o poate folosi aceasta este amortiță sau instanța dispunând încasarea acestei sume categoric, univoc și cu vehemență a dorit să-și bată joc de această parte vătămată, cât și de familia acestuia care și-a pierdut liniștea, speranța și încrederea în ziua de mâine.

Incasând suma de 50 000 MDL instanța de judecată categoric l-a lezat pe Ghimp Evghenii în calitate de parte vătămată în dreptul la viața privată, rigori protejate de articolul 8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului;

- instanțele de judecată deținând tot pachetul de probe, ce legitima cheltuielile ce au format prejudiciul material, a admis parțial doar suma în mărime de 3922,91 lei, neluând în calcul că pe parcursul timpului de la producerea accidentului rutier, Ghimp Evghenii a suportat mai multe cheltuieli legate de tratamentul medical (procurarea medicamentelor, efectuarea tratamentului, cheltuieli legate de deplasare, cheltuieli legate de alimentația corespunzătoare tratamentului administrat). Mai mult decât atât acestuia i-a fost deteriorată bicicleta și hainele în timpul impactului rutier. Or, pe parcursul procesului de judecată permanent a fost invocat faptul că cet. Ghimp Evgheni are dureri insuportabile de cap și scăpări de memorie. Adică nu este de ajuns că a pățimit, că a fost tratat cu bațjocoră de instanță la soluționarea chestiunii cu paguba morală dar a hotărât să fie umilit și la încasarea prejudiciului material.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, că care prevede și următoarele temeiuri pentru recursul ordinar –motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (pct. 5. din decizie).

În ce privește argumentul ce reprezintă temeiul prevăzut la pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu și-a găsit confirmare, or, autorul recursului este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea blândă, precum și invocând dezacordul cu cuantumul despăgubirii pentru prejudiciului material și moral cauzat părții vătămate și stabilit de către instanța de judecată.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Referitor la temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărotra hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5. Din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, care a comis o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost judecat,

a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, lipsind circumstanțe agravante, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul amenzii.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Pe lângă aceasta, se reține că concluziile și soluția instanței de apel asupra acțiunii civile în partea prejudiciului material sunt, la fel, legale și întemeiate, deoarece, conform art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului

despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Astfel, partea vătămată nu este lezată în dreptul de a soluționa litigiul cu privire la despăgubirile materiale în procedura civilă.

În același timp, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind mărimea prejudiciului moral cauzat părții vătămate. Or, conform prevederile art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 1423 Cod civil, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în aspectul pedepsei aplicate și în latura civilă.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei, cât și în latura civilă, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 3.1. –

5. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Ghimp Evghenii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Bagrințev Alexandr Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **07 iulie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana